

ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

(Φύση – Θεός – Ον - Το πρώτο κινούν)

Α΄

Είναι ένα μάζεμα ζωής, γνώσης και εμπειρίας,
πόθων και πόνων κ' ηδονών, αγώνων κι αγωνίας,
σύγκρουσης κι αμφισβήτησης, πίστεως και λατρείας,
ονείρου και οράματος κι έντονης παρουσίας
ενστίκτων, συναισθήματος **ΚΑΙ λογικής, της θείας,**
που βγάζουν το γλυκόπικρο απόσταγμα σοφίας!!!

Πώς είναι τάχα δυνατόν, **το απόσταγμα αυτού,**
να κρύψει αυτόν τον άφθαρτο και λαμπερό του πλούτο,
που, από τον “homo sapiens” μέχρι των ημερών μας,
μες στις κυψέλες των ηθών, των παραδόσεών μας,
τον τήρησε αναλλοίωτο κι άχραντο θησαυρό του,
πηγή συνείδησης και νου, **τροφή στο λογικό του!**

Ήτανε, τάχα, αυθαίρετοι κι αναίτιοι οι μύθοι,
ΠΟΥ, όλοι οι λαοί της γης τους πέρασαν στα ήθη;
Μήπως η φύση έφτιαξε παρόμοιο DNA
που σ' όλους υπαγόρευε τα ιερά τους χρέη:
ν' αναζητούν αδιάκοπα **αιώνιες αλήθειες**
σε παραμύθια, όνειρα, σύμβολα και συνήθειες;

Μήπως, αλήθειες «ζούν» εκεί ΚΑΙ κάποιοι μύθοι θνήσκουν
όταν θνητοί κι αθάνατοι τις ερμηνείες βρίσκουν...
Όμως, η φύση, μάγισσα, **νόμους και μυστικά της,**
με μύριους τρόπους άδηλους, φρουρεί στα σωθικά της....

Σ' αυτή τη φύση έψαξε κάποτε **ο Σπινόζα**
κι όλο το παρασκήνιο το εμφάνισε στην πρόζα,
κηρύσσοντας πως του Θεού, η κάθε θέλησή Του,
της φύσης νόμος γίνεται κι αιώνια προσταγή Του!!!
Δεν είδε το Θεό ψηλά, στου ουρανού το θρόνο,
παρά μονάχα στα λαμπρά τα έργα του και μόνο,
και κοίταξε και θαύμασε την άπειρη σοφία,
που φανερά εκδηλώνεται στις φύσης την πορεία,
με νόμους αναλλοίωτους, πού 'ναι της θέλησής Του
κώδικες στο διηνεκές κι άκουσμα της φωνής Του!!!

Όποια κι αν είναι η ύπαρξη, - **το «Όν» του Παρμενίδη -**
κι όσες αλήθειες κι αν βρεθούν κι όσες βρεθήκαν ήδη,
-που ν' αφορούν αυτό το «Όν», όπως και το «Μή Όν» του -,

**το «είναι» και το «τίποτα», στο φώς των λογισμών του,
ζούσαν και ζούν αιώνια, ορόσημα σοφίας,
λαβύρινθοι συλλογισμών πηγές Θεών λατρείας!!!**

Το άναρχο, το ακίνητο, την πρώτη αυτή αιτία,
την πλαστουργό ενέργεια και την κοσμογονία,
της ορατής κι αόρατης φύσεως τη μαγεία,
του χάους τα απέραντα, του μέσα μας τα βάθη,
νόμος αιώνιος και νούς τα κυβερνάει, τα πλάθει!!!

Β΄

Ανοίγοντας το βήμα μας, φτάνουμε στο **Σωκράτη**,
σ' αυτό το φώς το λαμπερό σ' όλης της γής τα πλάτη,
ως και στους διό «διαδόχους του», **Πλάτωνα, Αριστοτέλη**,
που η φιλοσοφία τους, με πίκρα και με μέλι,
φύτεψε και θεμέλιωσε των αρετών παλάτια,
ΚΑΙ επιστήμη, λογική, μπρος στων λαών τα μάτια,
για να «δανείζονται» από 'κει «**αιώνιες αλήθειες**»
για πολιτείες, για Θεούς, για νόμους και συνήθειες...

Από Ορφέα, Όμηρο, Αισχύλο, Πυθαγόρα
από Θαλή, Ηράκλειτο και τον Αναξαγόρα,
τον Παρμενίδη, Εμπεδοκλή, δεχτήκανε τα δώρα
της μεγαλοφυΐας τους: Πολύτιμες διαθήκες,
για να τεθούν σ' ολόφωτες παγκόσμιες προθήκες,
των αρετών, διανόησης και επιστήμης προίκες!!!
Σαν κολοσσοί του πνεύματος, τέρατα διανοίας,
φέραν Θεών μορφές στη γη, φτιάξαν Ναούς λατρείας...
Τους φόρτωσαν με αρετές κι άτρωτες πανοπλίες,
τους έντυσαν με θρυλικές, λαμπρές μυθοπλασίες,
ψάχνοντας με τη λογική, μες στην πλοκή των μύθων,
ν' αναγνωρίσουν την υφή των θεμελίων λίθων,
για να στηρίξουν στέρεα μια «αναγκαία» πίστη,
σ' οντότητα υπερφυσική, «**πρώτο κινούν**» ΚΑΙ Κτίστη!!!

**Γι' αυτόν τον «Κτίστη» έψαχναν ερείσματα, αποδείξεις.
ΌΜΩΣ τ' αποτελέσματα ήταν «ήξεις, αφίξεις...»**

Τα ορατά και λογικά, αιτιατό και αιτία,
το ζεύγος «ζωή - θάνατος», τους δείξαν την πορεία
στης σκέψης τους παράδεισους: **προς την φιλοσοφία!!!**
Μ' αυτήν πλησίασαν Θεούς, ψυχές, καρδιές και πνεύμα
ΚΑΙ, η διαλεκτική κι' ο νούς, με υπερούσιο νεύμα,
ανοίξαν μέλλον, παρελθόν, φωτίσανε τον Άδη...
Σ' αυτόν τον ανοιχτό γιαλό, ρίξανε παραγάδι,

**για ν' αλιεύσουν από 'κει τον πλούτο των αιώνων:
αλήθειες ακατάλυτες στο πέρασμα των χρόνων!!**

Όλη η πλατιά σοφία τους, η λογική και η γνώση,

Το «**Άρξασθαι από Θεού**» είχε καθιερώσει.

Τη ρήση αυτή ανάδειξαν στο «τέμπλο» στη Βραυρώνα:

Αιώνιο παράγγελμα και πίστεως πυλώνα!!!

Γ'

Αν βηματίσουμε κοντά - δίπλα στον Ναζωραίο,
πολλές αλήθειες θ' ακουστούν, ντυμένες με ωραίο
περίβλημα παραβολών, κτήμα λαού να γίνουν
κι έτσι, ανεπιτήδευτες, **αιώνιες να μείνουν.**

Πέρα από τις υπάρχουσες κ' ισχύουσες συνθήκες
εδίδαξε και άφησε καινούργιες υποθήκες...

**Όλα εξ αποκαλύψεως, σαν γιός Θεού του ζώντος,
Γήινος κι' ομοούσιος του υπερτάτου Όντος.**

**Πιο πέρα από τη λογική κι από τις επιστήμες,
έκανε θαύματα πολλά κι άφησε Θείες μηνύμες.**

Δίπλα του πήρε μαθητές κάποιους απλούς ψαράδες.
Τους έκανε αλιείς ψυχών... Στα δίχτυα τους μυριάδες
πιστοί και Άγιοι μάρτυρες, το ποίμνιο συνθέτουν,
νέας θρησκείας κώδικες και τα θεμέλια θέτουν,
με κέντρο πίστης το λεχθέν **«Εγώ ειμί η αλήθεια!!!»**

φερμένη από τον ουρανό κι έξω από παραμύθια!!!

Εβούτηξε την πένα του μες στην καρδιάς το αίμα,
να υπογράψει οριστικά το θάνατο στο ψέμα!

Ένωσε ουρανό και γή, ανθρώπους και Αγγέλους
κι εκήρυξε στα είδωλα την πρώτη αρχή του τέλους.

Έταξε μέλλουσα ζωή, κατέργησε τον Άδη.

Είπε γι' Ανάσταση νεκρών κι... έσβησε το σκοτάδι.

Πολλές αλήθειες βρίσκονται στα Ευαγγέλιά του.

Πολλές ελπίδες έσπειρε για θάνατο θανάτου.

Ίσως, τυχόν, συμβολικά ή από Θεία κλήση,

θέλησε την Ελληνική σοφία να τιμήσει,

λέγοντας ότι έφτασε της δόξας του η ώρα,

όταν τον είδαν Έλληνες στου Ισραήλ τη χώρα

**Τα πάθη και η σταύρωση και η Ανάστασή του,
τα θαύματα οι παραβολές και η επί γης ζωή του,
φάνηκαν δείγματα αψευδή, σκληρά θεμέλια πίστης
προς τον Μεσσία πού 'στειλε του σύμπαντος ο Κτίστης.**

Αν, οι αλήθειες του έχουνε, αιώνια αξία,
το δείχνει η δισχιλιόχρονη πίστεως ιστορία,
στις σύγχρονες και παλαιές των Χριστιανών τις χώρες
με θύελλες αιρέσεων και με πολέμων, μπόρες!!!

Δ΄

Σαν ο Βολταίρος πέθαινε, ζητάει το γραμματέα
να του δηλώσει επίσημα δυο λόγια τελευταία,
για να γραφτούνε καθαρά και να τα υπογράψει,
κανένας να μη δυνηθεί στη λήθη να τα θάψει:
**« Φεύγω, Θεόν λατρεύοντας, τους φίλους αγαπώντας,
με χωρίς μίσος στους εχθρούς, πάντα περιφρονώντας,
με περισσή απέχθεια, την δεισιδαιμονία».**
Τουτέστιν: αμνησικάκος και με Θεού λατρεία!!!
Τον Μέγα του διαφωτισμού, πρόδρομο και πυλώνα
το φωτεινότερο μυαλό εκείνου του αιώνα.
το ιερατείο, Άθεο, επίσημα κηρύσσει,
ΚΑΙ, ούτε την κηδεία του, δέχτηκε να ευλογήσει!!!

Θεός υπάρχει;;; ρώτησε, του Γκαίτε η Μαργαρίτα,
κι ο Φάουστ της απάντησε: Ό,τι άλλο θέλεις ζήτα,
γιατί ΚΑΝΕΙΣ δεν θα σου πει, πως καθαρά γνωρίζει
να δώσει ορθή απάντηση σ' αυτό που βασανίζει
τον άνθρωπο απ' τη γέννηση μέχρι το θάνατό του,
σε ΌΛΗ του την ύπαρξη ψάχνοντας τον Θεό του...
Αλλού τον φτάνει στα τυφλά με οδηγό την πίστη,
αλλού, επιστήμη, λογική, αλλιώς «θωρούν» τον Κτίστη...
Κατάφαση κι αντίφαση, μ' απόψεις και κριτήρια
θεμελιώνουν ισχυρά, των δυό πλευρών, πειστήρια...
Γι' αυτό πήρε απόσταση, απ' αυτό, η φιλοσοφία
και η επιστήμη άφησε στην πίστη τα πρωτεία.

Τον Αϊνστάιν ρώτησαν, αν στο Θεό πιστεύει
κι εκείνος τους απάντησε πως πράγματι πιστεύει
μόνον σε κείνον τον Θεό που ο Σπινόζα βλέπει:
Φύση, που, θέλημα Θεού, όταν ακούει, θα πρέπει
σ' αιώνιους κι ακατάλυτους Νόμους, να μετατρέπει!!!
ΚΙ' όμως κι αυτόν στους άθεους έχουν καταλογήσει
Γιατί «επίσημους» Θεούς Δεν έχει προσκυνήσει ...

Ε΄

**Ποιό είναι το αμετάβλητο και τ΄ αληθές αιώνια,
που δεν τ΄ αγγίζουν οι καιροί, όσα αν περάσουν χρόνια;;;
Ποιό ΄ναι τ΄ ακίνητο κινούν, όπου κινεί τα πάντα,
τον έναστρο τον ουρανό, τ΄ άόρατα τα... κβάντα!!!**

Ποιός σώρευσε τεράστια ενέργεια μες στη ύλη
ΚΑΙ ποιός στο χάος άναψε το πρώτο το καντήλι...
Ποιός έφτιαξε τη ζωντανή και τη νεκρή τη φύση...
Ποιός την ψυχή στους ζωντανούς την έχει εμφυσήσει
ΚΑΙ ποιός την ύλη τη νεκρή, ενέργεια έχει γεμίσει...

Ποιός μέσα στον μικρόκοσμο, στου άτομου το κέντρο,
φύτεψε της ενέργειας το αιφόρο δέντρο:
Πρωτόνια, νετρόνια, στάθμες ηλεκτρονίων,
πηγές ενέργειας – φωτός, στα «σπλάχνα» των στοιχείων,
που **σύστημα περιοδικό**, σοφά τα κατατάσσει
όπως μας τα εμφάνισε, δειλά - δειλά η Πλάση...

Ποιος είν΄ που δημιούργησε **βαρυτικά πεδία**
νόμο σαφή υπαγόρευσε για **Έλξη Παγκοσμία**,
που ο Νεύτων ανακάλυψε, τυχαία, στην Αγγλία...

Ποιός όπλισε με δύναμη τους άψυχους μαγνήτες,
και στα πηνία γέννησε τους ηλεκτρομαγνήτες...
Ποιός **ηλεκτρομαγνητικά**, συγκρότησε **πεδία**
ΚΑΙ τά ΄θεσε σε παλμική κίνηση αιωνία,
να εκπέμπουν σε συχνότητες ως του φωτός το φάσμα,
κατάφορτες μηνύματα, να καλυφθεί το χάσμα,
ανάμεσα σε γήινη κι ουράνια κοινωνία
γι΄ άμεση πληροφόρηση και επικοινωνία...

Ποιος προίκισε αφάνταστα τα έμψυχα τα όντα
με τόσα σώματος και νού ένστικτα και προσόντα
κρυμμένα σε αθάνατα μυριάδες DNA
που ορίζουν για το είδους τους καθήκοντα και χρέη,
ΚΑΙ μάλιστα να λειτουργούν έξω από συνειδήσεις,
μ΄ εκπληκτικούς συντονισμούς κι αυτόματες ρυθμίσεις
των λειτουργιών και δράσεων, χωρίς να επεμβαίνει
του υποκειμένου η θέληση, όπως τούτο συμβαίνει
σε πέψη – θρέψη ΚΑΙ υγρών σωστή κυκλοφορία,
που αδένες και εγκέφαλοι κρατάνε τα πρωτεία...

ΣΤ΄

Λένε Θεέ πως κρύβεσαι ή ότι ΔΕΝ υπάρχουν.
Λένε, δεν έχεις δύναμη και δεν μπορείς να άρχεις
στο σύμπαν το απέραντο, στο χάος και στο χρόνο,
κι ότι τα πάντα, ανέκαθεν, τυχαία γίναν μόνο.
Παρατηρούν το άπειρο, βλέπουν τους γαλαξίες,
στέλνουνε διαστημόπλοια στων άστρων τις πορείες...
Βρίσκουν ότι ταυτίζονται η ύλη και η ενέργεια.
Γυρίζουν στο μικρόκοσμο κι εκεί, την περιέργεια,
στο σωματίδιο του Χίγκς φορτώνουν και ζητάνε
να ερμηνεύσει την αρχή, όσο παλιά και να 'ναι...
Να εντοπίσουνε το Όν, τ' ακίνητο, το Ένα,
το «μαγικό» πρώτο κινούν, αυτό όπου κανένα
και τίποτα ακίνητο άφησε ή θ' αφήσει,
ενώ αυτό ουδέποτε ουδείς θα το κινήσει!!!
Κί' ώς ερευνούνε πιό βαθιά, τ' απέραντο το χάος,
ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ, βεβαιώνονται: ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΑΕΝΑΩΣ!!!
Και δεν μπορούν να φανταστούν, δυνάμεις και ενέργεια
να έχουν τόσο ισχυρές, κάποιου Θεού τα χέρια...
Κι έτσι χάνουν την πίστη τους, μέσα από τις συγκρίσεις,
τις υλικές κι ανθρώπινες, φρούδες...αναζητήσεις!
Κι ενώ με πάθος ψάχνουνε με Χίγκς την πρώτη αιτία,
ταυτόχρονα πορεύονται ΚΑΙ προς την Αθεΐα.

Σ' ένα πολλοστημόριο του σύμπαντος, στη γή μας,
στέκονται κι αποστέλλουνε στο χάος τη φωνή μας
προσμένοντας απόκριση, κάποια.... πληροφορία
για το ακίνητο κινούν και για την πρώτη αιτία!
Ποιος ξέρει αν κάποτε και πώς, τα «μάγια» θα λυθούνε,
τα αιωνίως αληθή ΌΛΑ στο φως αν βγούνε...
ΚΑΙ ποιά και πόσα απ' αυτά, το σύμπαν θα αφήσει
να φτάσουν στην ανθρώπινη, τη γήινη τη φύση,
είτε τ' απομινήμερο είτε κατά τη Δύση,
να πούν: Πού ήταν πριν γεννηθεί και πού θ' αποδημήσει!!!
Ως τότε, στον Θεό Αυτόν, π' αφήσαν οι αιώνες,
μέσα από την παράδοση και ιερούς κανόνες,
όπως τον έχουνε δεχτεί, σοφοί και ηγεμόνες
κ' όπως τον ύμνησαν στη γη «αι... γένεέαι πάσαι»,
καλό θα είναι, άνθρωπε, πάντα κοντά του να'σαι!!!

Αθήνα. Δεκέμβριος 2022

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/ Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer- MSci in Op. Re. from Cranfield Univ.(England)